

[Svend Haugaard.]

Så var der hr. Kofoed, der anklagede os andre, fordi vi her talte om generationsskifteproblemer. Så vidt jeg kan opfatte tingene, så har generationsskifteproblemerne noget med fremtid at gøre, og det lød altså forespørgslen på, så det kan da vist ikke være forkert, at vi har været inde på generationsskifteproblemer. Hvis jeg skal være lidt polemisk, kunne jeg jo sige, at undertiden synes vi, at venstre optræder på en måde, som om den generation, der er i landbruget i øjeblikket, var den sidste, og derfor gæder det om at komme herfra med så store værdier som overhovedet muligt.

Fru Dorte Bennedsen mener, at forbrugerprotesten bl. a. drejede sig om skummetmælk i foder. Ja, det har jeg nu altså ikke kunnet finde i de avismeddelelser, der har været fremme, så enten må man altså have forklaret sig lidt dårligt, og aviserne opfattet det forkert, eller også må det altså være forkert, at forbrugerprotesten går på det. Den går, efter det jeg har set, på en almindelig kritik af prisforhøjelsen. Der står intet om det rimelige i, at en landmands indtægt kommer på højde med en faglært arbejders, og der er i øvrigt et godt stykke igen, inden den gør det. Det vil nok være klogt, hvis man er enig i dette, at man fremførte det på den måde; så kunne vi tale fornuftigt sammen om tingene.

Med hensyn til kommunisternes dagsorden kan jeg sige, at vi ikke er tilhænger af at, skal vi sige, lave et samlet landbrugsprogram inden for en dagsorden, og derfor stemmer vi naturligvis imod.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Det skal kun være nogle få bemærkninger. Først til hr. Fuglsang, som siger, at EF's landbrugspolitik er et af århundredets store fallitter. En fallit, der består i, at man producerer flere madvarer, end vi kan bruge, i en verden, der tørster efter madvarer, en fallit, der består i, at vi kan forære madvarer væk til en verden, der sulter, og en fallit, der består i, at vi kan sælge madvarer til den østlige verden, som jo ikke har haft nogen enorm succes på deres landbrugspolitik, til meget favorable priser, er en fallit jeg synes nok er til at bære.

Hr. Kofoed sagde, at han havde forsøgt at påpege, hvad der er lovgivningsmagtens

opgaver, og at folketinget ikke har været særlig ivrigt efter at løse disse opgaver. Det kan man måske nok mene fra hr. Kofoeds side, men jeg vil da godt påpege, at jeg ikke har nævnt alle de ting, der er gennemført i det sidste års tid, som netop har til hensigt at forsøge at skabe det initiativ i landbruget, som vi næsten alle sammen i dag har efterlyst.

At de ting, jeg har sagt med hensyn til, hvad det er, vi tilstræber, er gået hen over hovedet på hr. Ove Jensen, kan ikke forbyde os, der efterhånden kender hr. Ove Jensen fra hans optræden her i folketinget. Hr. Ove Jensen omtaler tåbelige tilskudsordninger, som helt tilfældigt ganske enkelte får nytte af. Jeg vil gerne sige, at der er gennemført ordninger, som i hvert fald en lang række landmænd har fået nytte af, med henblik på at udbygge deres produktionsapparat og med henblik på at skabe en forøget animalsk produktion.

Jeg skal ikke gentage alle de love, der er gennemført på det område; hr. Ove Jensen kan slå op i Folketingstidende og se dem én for én. Derfor er det lidt urimeligt, når hr. Ove Jensen spørger, hvad regeringen vil gøre, for regeringen har allerede i den korte tid, det år, regeringen har siddet, gennemført en lang række ting, som er til gavn for den udvikling, som vi alle sammen har efterlyst.

Hr. Ove Jensen sagde på et eller andet tidspunkt i sin tale, at regeringen på landbrugsområdet sidder med hænderne i skødet, ligesom når det gælder arbejdsløsheden. Her vil jeg gerne sige, at denne regering kæmper, når det drejer sig om landbrugspolitikken, helt åbenlyst, ligesom når det drejer sig om alle andre områder inden for dansk politik, imod de destruktive kræfter her i samfundet, som først og fremmest er repræsenteret af fremskridtspartiet. Jeg skal her nævne, at fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovsforslaget indebærer, at der vil blive 160.000 flere arbejdsløse, i form af offentligt ansatte, som efter fremskridtspartiets ønske skal afskediges. Hvis hr. Ove Jensen ønsker landbrugsministeren afskediget, så vil jeg gerne sige, at med de besparelser, som fremskridtspartiet har foreslået til finanslovsforslaget med hensyn til landbrugsministeriets område, kan han vel lige så godt afskedige landbrugsministeren, for så